

Sygn. akt VII K 661/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Maciaszek

Protokolant: starszy sekr. sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu M. M.

po rozpoznaniu dnia 14.01.2016r., 11.02.2016r.

sprawy **R. M.**, syna D. i J. z domu J., ur. (...) w S.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia **30 lipca 2012r.** w sprawie o sygnaturze akt **II K 313/12** za przestępstwa:

a. z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w okresie od 10 listopada 2011r. do 09 grudnia 2011r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 zł. każda stawka,

b. z art. 270 § 1 k.k. popełnione **w dniu 22 stycznia 2012r.** na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności

oraz orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 2 lat i obowiązek naprawienia szkody; prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 25 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt V Ko 1658/14 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego w Jarocinie VII Zamiejscowego Wydziału z/s w P. z dnia **18 lipca 2013r.** w sprawie o sygnaturze akt **VII K 496/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w okresie od 24 maja 2012r. do 30 maja 2012r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody; prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jarocinie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w P. z dnia 21 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt VII Ko 752/13 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia **30 września 2014r.** w sprawie o sygnaturze akt **V K 964/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione **w dniu 29 września 2014r.** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł. każda stawka oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

IV. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia **27 października 2014r.** w sprawie o sygnaturze akt **V K 861/14** za przestępstwa:

a. z art. 284 § 2 k.k. popełnione **w okresie 30 listopada 2013r. do dnia 23 lipca 2014r.** na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w dniu 04 grudnia 2013r.** na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

oraz orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności i nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego;

V. Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia **12 marca 2015r.** w sprawie o sygnaturze akt **II K 220/15** za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione **w dniu 22 stycznia 2012r.** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat oraz orzeczono dozór kuratora sądowego w okresie próby;

VI. Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia **12 czerwca 2015r.** w sprawie o sygnaturze akt **VII K 64/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w dniu 02 grudnia 2011r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

1. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. i art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) z wyroków opisanych w punktach I, II, V i VI wymierza skazanemu **R. M.** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

2. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) z wyroków opisanych w punktach III i IV wymierza skazanemu **R. M.** karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres kary pozbawienia wolności odbyty w sprawie opisanej w punkcie II to jest od dnia 12 listopada 2014r. do dnia 12 listopada 2015r. oraz okres kary pozbawienia wolności dotychczas odbyty w sprawie opisanej w punkcie I to jest od dnia 12 listopada 2015r.,

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej grzywny zalicza skazanemu kwotę uiszczonej w całości w sprawie opisanej w punkcie I kary grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych stawka,

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie opisanej w punkcie III to jest w dniu 29 września 2014r. oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie opisanej w punkcie IV to jest w dniu 29 lipca 2014r.,

6. uznaje wyroki opisane w punktach I, II, V i VI w części odnoszącej się do kar pozbawienia wolności i grzywny oraz wyroki opisane w punktach III i IV w części odnoszącej się do kar pozbawienia wolności za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym z przyjęciem, że w pozostałej części podlegają one odrębnemu wykonaniu,

7. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Katarzyna Maciaszek

Sygn. akt VII K 661/15

UZASADNIENIE

R. M. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia **30 lipca 2012r.** w sprawie o sygnaturze akt **II K 313/12** za przestępstwa: z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w okresie od 10 listopada 2011r. do 09 grudnia 2011r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 zł. każda stawka i z art. 270 § 1 k.k. popełnione **w dniu 22 stycznia 2012r.** na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

jej wykonania tytułem próby na okres 2 lat i obowiązek naprawienia szkody. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 25 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt V Ko 1658/14 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności. W chwili obecnej skazany przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa przedmiotową karę (w okresie od 12 listopada 2015r. do 11 listopada 2016r.).

(dowód: karta karna – k. 26, odpis wyroku – k. 13, opinia – k. 15, 141 – 142, ze sprawy II K 313/12 Sądu Rejonowego w Pleszewie: wyrok - k.55, zarządzenie wykonania wyroku - k. 66, postanowienie – k. 94, zarządzenie wykonania postanowienia – k. 99, odpis postanowienia – k. 172).

W dniu **18 lipca 2013r.** w sprawie o sygnaturze akt **VII K 496/13** Sąd Rejonowy w Jarocinie VII Zamiejscowy Wydział z/s w P. skazał R. M. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w okresie od 24 maja 2012r. do 30 maja 2012r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jarocinie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w P. z dnia 21 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt VII Ko 752/13 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności. Karę tę skazany odbywał w okresie od dnia 12 listopada 2014r. do 12 listopada 2015r.

(dowód: karta karna – k. 26, odpis wyroku – k. 9-10, opinia – k. 141-142, ze sprawy VII K 496/13: wyrok - k. 80-81, zarządzenie wykonania wyroku - k. 83, postanowienia – k. 114, 192, zarządzenia wykonania postanowień – k. 116, 205, obliczenie kary – k. 164, 230).

R. M. został ponadto prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia **30 września 2014r.** w sprawie o sygnaturze akt **V K 964/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione **w dniu 29 września 2014r.** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł. każda stawka oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

(dowód: karta karna – k. 26, kserokopia wyroku – k. 153, kserokopia zarządzenia wykonania wyroku – k. 154, ze sprawy V K 964/14: wyrok – k. 42, zarządzenie wykonania wyroku – k. 51).

W dniu **27 października 2014r.** w sprawie o sygnaturze akt **V K 861/14** R. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie za przestępstwa: z art. 284 § 2 k.k. popełnione **w okresie 30 listopada 2013r. do dnia 23 lipca 2014r.** na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w dniu 04 grudnia 2013r.** na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności i nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego.

(dowód: karta karna – k. 26, kserokopia wyroku – k. 155-156, kserokopia zarządzenia wykonania wyroku – k. opinia – k. 141-142, ze sprawy VII K 496/13: wyrok - k. 80-81, zarządzenie wykonania wyroku - k. 83, postanowienia – k. 114, 192, zarządzenia wykonania postanowień – k. 116, 205, obliczenie kary – k. 164, 230).

R. M. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia **12 marca 2015r.** w sprawie o sygnaturze akt **II K 220/15** za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione **w dniu 22 stycznia 2012r.** na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat oraz orzeczono dozór kuratora sądowego w okresie próby.

(dowód: karta karna – k. 26, ze sprawy II K 220/15 Sądu Rejonowego w Pleszewie: wyrok - k.139, zarządzenie wykonania wyroku - k. 142).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia **12 czerwca 2015r.** w sprawie o sygnaturze akt **VII K 64/15** R. M. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione **w dniu 02 grudnia 2011r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody.

(dowód: karta karna – k. 27, odpis wyroku – k. 89, ze sprawy VII K 64/15: wyrok - k. 158, zarządzenie wykonania wyroku - k. 162).

Skazany R. M. urodził się (...) Jest w trakcie rozwodu. Ma na swoim utrzymaniu dziecko w wieku 5 lat. Koszty utrzymania dziecka dobrowolnie partycypuje matka skazanego. Przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z prac dorywczych. Przez członków rodziny postrzegany jest jako osoba spokojna, rodzinna i uczynna.

W dniu 12 listopada 2014r. skazany został doprowadzony przez funkcjonariuszy policji do odbycia kary pozbawienia wolności do Aresztu Śledczego w S.. Dotychczasowe jego zachowanie w zakładzie karnym oceniane jest jako właściwe. Nie był karany dyscyplinarnie; był 8 razy nagradzany regulaminowo. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. Jest zatrudniony w bibliotece OZ Ploty; nikt nie wnosi zastrzeżeń do jego pracy.

R. M. w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej.

(dowód: opinia o skazanym – k. 141-142).

Rzetelnie sporządzone i zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Jako bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy uznano dokumenty dotyczące stanu zdrowia skazanego oraz faktu śmierci ojca.

Na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. wydanie wyroku łącznego jest dopuszczalne, gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej.

W przedmiotowej sprawie należało mieć na uwadze, iż ostatni wyrok skazujący zapadł wobec R. M. w dniu 12 czerwca 2015r. a więc przed wejściem w życie zmian ustawy Kodeks karny. Zgodnie z treścią art. 19 ust 1. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396), która weszła w życie 01 lipca 2015r., przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym przedmiotową nowelizacją, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wobec skazanego należało więc stosować przepisy w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r.

Zgodnie z tymi przepisami karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (art. 85 k.k.).

Należy podzielić pogląd przedstawiony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20.12.2006r, I KZP 32/06, opubl. OSNKW 2007r, nr 1., poz. 3- z uzas., iż postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego jest postępowaniem specyficznym i nie ogranicza się jedynie do oceny wyroków objętych wnioskiem skazanego (por. -op. cit.). Rzeczą Sądu było więc zgromadzenie i ustalenie, czy którekolwiek z popełnionych i osądzonych wobec skazanego przestępstw spełnia warunki do wydania wyroku łącznego.

Przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy Sąd miał na względzie także stanowisko zaprezentowane w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25.02.2005r., I KZP 36/04 opublikowanej w OSNKW 2005/2/13 stosownie do którego „zawarty w art. 85 k.k. zwrot: zanim zapadł pierwszy wyrok odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa”. Kolejny zwrot ustawy: „zanim zapadł pierwszy wyrok” określa drugi warunek zbiegu - graniczny moment czasowy, pozwalający na przyjęcie, że te „dwa lub więcej przestępstw” do tego momentu pozostają w zbiegu. Przy czym należy mieć tu na względzie kolejny wyrok pozwalający na przyjęcie kolejnego zbiegu realnego przestępstw.

Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej.

Stosownie do treści art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnia dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Biorąc pod uwagę powyższe należy zauważyć, że w niniejszej sprawie układ dat popełnienia przestępstw i wydania wyroków tworzy konfigurację, w której możliwe jest wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania za wszystkie przestępstwa osądzone w wymienionych sześciu wyrokach. Układ wspomnianych dat tworzy konfigurację pozwalającą na przyjęcie dwóch zbiegów realnych przestępstw.

Wyrok opisany w punkcie I (o sygnaturze akt II K 313/12) zapadł 30 lipca 2012r. Przestępstwa osądzone w tej sprawie zostały popełnione w okresie od 10 listopada 2011r. do 9 grudnia 2011r. oraz w dniu 22 stycznia 2012r. Wcześniej skazany dopuścił się – w dniu 2 grudnia 2011r. – przestępstwa, za które został skazany w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt VII K 64/15 (pkt. VI wyroku). Kolejnych przestępstw skazany dopuścił się: w dniu 22 stycznia 2012r. – było ono przedmiotem postępowania w sprawie II K 220/15 (pkt. V wyroku) oraz w okresie od 24 do 30 maja 2012r. i było ono przedmiotem postępowania w sprawie VII K 496/13 (pkt. II wyroku), gdzie wyrok skazujący zapadł w dniu 18 lipca 2013r. Przed datą wydania wyroku opisanego w punkcie I skazany dopuścił się więc omówionych wyżej przestępstw. Omawiane przestępstwa pozostają więc w zbiegu realnym, obligującym do orzeczenia kary łącznej – przy spełnieniu warunków z art. 85 k.k.

W sprawie o sygn. akt II K 313/12 orzeczone zostały wobec skazanego kary: 1 roku pozbawienia wolności i grzywna w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 zł. każda stawka oraz kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 2 lat i obowiązek naprawienia szkody. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 25 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt V Ko 1658/14 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności. W sprawie II K 220/15 orzeczono wobec skazanego karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat oraz orzeczono dozór kuratora sądowego w okresie próby. Natomiast w sprawie o sygn. akt II K 496/13 orzeczono wobec R. M. karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Jarocinie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w P. z dnia 21 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt VII Ko 752/13 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności. W sprawie o sygn. akt VII K 64/15 orzeczono wobec skazanego karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 4 lat oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody.

Kolejny zbieg realny tworzą przestępstwa osądzone w sprawach opisanych w punktach III i IV. Wyrok opisany w punkcie III (o sygnaturze akt V K 964/14) zapadł w dniu 30 września 2014r. Przestępstwa osądzone w tej sprawie zostały popełnione w dniu 29 września 2014r. Wcześniej skazany dopuścił się – w okresie od 30 listopada 2013r. do 23 lipca 2014r. oraz w dniu 4 grudnia 2013r. – przestępstw, za które został skazany w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt V K 861/14 (pkt. IV wyroku). W sprawie o sygn. akt V K 964/14 została orzeczona wobec skazanego kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat, kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł. każda stawka oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W sprawie o sygn. akt V K 861/14 orzeczono natomiast wobec skazanego kary: 4 miesięcy pozbawienia wolności i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności i nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego.

Istotne w przedmiotowej sprawie jest to, iż w wymienionych wyżej sprawach (wchodzących w skład obu zbiegów realnych) kary zostały orzeczone za przestępstwa popełnione po dniu 7 czerwca 2010r. a więc już w trakcie obowiązywania art. 89 § 1 i § 1 a k.k. w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 5 listopada 2009r. (Dz. U. Nr 206, poz. 1589). Istotne unormowanie dotyczące orzekania wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności wprowadziła ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy

- Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy i innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589), która weszła w życie w dniu 8 czerwca 2010 r. Ustawa uzupełniła Kodeks karny m.in. o art. 89 § 1a, w myśl którego w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W takim razie, poprawne rozumowanie prowadzi do wniosku, że możliwe jest orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania również wtedy, gdy łączeniu podlega kara bezwzględnej pozbawienia wolności z karą pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 października 2011r. LEX nr 1044057). Przed dniem 8 czerwca 2010 r. stan prawny był taki, że orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej, w przypadku wymierzenia poszczególnymi wyrokami kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar bezwzględnych, mogło nastąpić jedynie wówczas, gdy ta nowa kara łączna orzekana była z warunkowym zawieszeniem jej wykonania - por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2001 r. (I KZP 2/01, OSNKW 2001, z. 5-6, poz. 41) oraz dalsze konsekwentne stanowisko prezentowane w licznych judykatach. Stan ten zmienił się dopiero po wejściu w życie przepisu art. 89 § 1a k.k., wprost przewidującego możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, nawet jeśli wszystkie podlegające łączeniu kary orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Tym bardziej zatem - a maiori ad minus - możliwe stało się połączenie węzłem kary łącznej w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności z taką karą wymierzoną z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania (por. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 13 kwietnia 2011r., IV K.K. 39/11, LEX nr 795215).

Ustawodawca wyraźnie wskazał, że wydanie wyroku łącznego może pogorszyć sytuację prawną skazanego, a więc, że nieprawidłowe było prezentowane w orzecznictwie założenie, iż wyroku łącznego nie wolno wydać „na niekorzyść” skazanego. Skoro wraz z wprowadzeniem art. 89 § 1a k.k. nie uległ merytorycznej zmianie art. 89 § 1 k.k., to na podstawie tego przepisu sąd jest uprawniony do orzekania kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, gdy połączeniu w wyroku łącznym podlegają kary orzeczone z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. Za takim wnioskiem przemawia obecnie argument a maiori ad minus z art. 89 § 1a k.k. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 14 czerwca 2011r., Prok.i Pr.-wkł. 2011/11/3). Instytucja kary łącznej jest instytucją prawa karnego materialnego, której stosowanie nie jest uzależnione od konsekwencji wynikających z orzeczenia tej kary dla sprawy. Przepisy zamieszczone w rozdziale IX Kodeksu Karnego oraz przepisy rozdziału 60 Kodeksu postępowania karnego nie zawierają normy nakazującej traktować karę łączną jako instytucję mającą na celu łagodzenie prawnokarnych konsekwencji sprawcy kilku przestępstw czy też instytucję traktowaną jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary”, nie zawierają także zakazu pogarszania sytuacji prawnej skazanego (por. Piotr Kardas, komentarz do art. 85 k.k., [w:] G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-116 k.k., Zakamycze, 2004, wyd. II).

W punkcie 1 wyroku łącznego połączono więc – na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 2 k.k. i art. 89 § 1 k.k. – kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania oraz kary grzywny orzeczone wyrokami wyżej opisanymi w punktach I, II, V i VI. W miejsce orzeczonych kar: 1 roku, 5 miesięcy, 1 roku, 6 miesięcy oraz 1 roku pozbawienia wolności orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (przy dopuszczalnej możliwości orzeczenia kary 3 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności) oraz w miejsce kar grzywny 40 stawek po 10 zł stawka i 50 stawek po 20 zł stawka orzeczono karę łączną 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

W punkcie 2 wyroku natomiast - na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1 k.k. – połączono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i bez warunkowego zawieszenia jej wykonania orzeczone wyrokami wyżej opisanymi w punktach III i IV. W miejsce orzeczonych kar: 6 miesięcy, 4 miesięcy oraz 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (przy dopuszczalnej możliwości orzeczenia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności).

Zgodnie bowiem z treścią art. 89 § 1 k.k. (w brzmieniu po 7 czerwca 2010r.) w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej tylko wówczas, jeżeli zachodzą

przesłanki z art. 69 k.k. Stosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności w sytuacji, o której mowa w art. 89 § 1 k.k. jest fakultatywne, a nie obligatoryjne.

Wydając wyrok łączny, Sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65).

Przy wymierzaniu skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny orzeczonej w punkcie 1 wyroku Sąd zastosował zasadę znacznej absorpcji a w odniesieniu do kary grzywny całkowitej absorpcji mając na względzie przede wszystkim bliski związek czasowy pomiędzy przestępstwami za które wymierzono podlegające łączeniu kary oraz bliski związek przedmiotowy. Na wymiar kary łącznej miały wpływ także takie okoliczności jak postawa i zachowanie skazanego podczas pobytu w zakładzie karnym. Skazany w trakcie odbytej kary prezentował właściwe postawy i zachowania. Był nagradzany, przestrzegał regulaminu i porządku prawnego. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Stąd też wymiar kary łącznej to de facto suma kar bezwzględnych orzeczonych wobec skazanego (jedna została już w całości odbyta a skazany jest w trakcie odbywania drugiej z nich), natomiast kary pozbawienia wolności orzeczone z warunkowym zawieszeniem zostały pochłonięte przez tą karę. Odnośnie kary grzywny Sąd miał na względzie także fakt, iż jedna z kar została w całości przez skazanego uiszczona a na wysokość stawki dziennej miał wzgląd fakt, iż skazany przebywa w warunkach izolacji więziennej.

Przy wymierzaniu kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 2 wyroku Sąd zastosował zasadę absorpcji (w kierunku zasady kumulacji) mając na względzie przede wszystkim brak bliskiego związku czasowego pomiędzy przestępstwami za które wymierzono podlegające łączeniu kary (2 popełnione w listopadzie i grudniu 2013r. a trzecie dopiero we wrześniu 2014r.) oraz brak związku przedmiotowego. Na wymiar kary łącznej miały jednak wpływ wskazane wyżej okoliczności dotyczące postawy i zachowania skazanego.

W ocenie Sądu skazany nie zasługuje na dobrodziejstwo wykonania kary. Wymieniony mimo młodego wieku (37 lat) był 6 – krotnie karany. Ostatniego z przestępstw dopuścił się 29 września 2014r. a w zakładzie karnym został osadzony 12 listopada 2014r. W tym stanie rzeczy skazany w chwili obecnej nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego na wolności i nie są wobec niego spełnione przesłanki z art. 69 k.k.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu odbyte okresy kar pozbawienia wolności we wskazanych sprawach (skazany odbył całą karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie opisanej w punkcie II i jest w trakcie odbywania kary opisanej w punkcie I). Ponadto zaliczono uiszczoną karę grzywny (pkt. 3 i 4).

Na wskazanej wyżej podstawie zaliczono także skazanemu – na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 2 - okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach tam opisanych.

Sąd uznał wyroki opisane w punktach I, II, V i VI w części odnoszącej się do kar pozbawienia wolności oraz kar grzywny oraz wyroki opisane w punktach III i IV w części odnoszącej się do kar pozbawienia wolności za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym z przyjęciem, że w pozostałej części podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, albowiem jego sytuacja majątkowa (brak majątku, odbywanie kary pozbawienia wolności) i tym samym brak dochodów uzasadnia przekonanie, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSR Katarzyna Maciaszek